

og maa jo ved denne Høringsdagene den 2. m. 1843
næmlig at en af de vigtigste Grunde til
at den Linie, som Mange lunde onse, ikke
kom til Udførelse, var ganske simpelt den, at
der stilleses den Forbrug, at denne Linie
skulde føres over Frederiksund, thi hvorledes
tunne de Herrer, der nu tale om fortære
nær mellem Roskilde og Holbæk overle, den
aanaadelige Fortængelse af Linien til Kallund-
borg, som Rigsdagen selv har billigt dengang
den vedtog det Endringsforslag høret den
Linien skulde føres over Frederiksund. Hvis
Noen, der har hørt med disse Sager at be-
stille, og uanlig Maend fra Ulandet, være
komme og havde set paa disse Sager og tænkt
paa deres uafelige Udførelse, og de saa havde
faaet dette Punkt angivet som et Punkt, hvor-
over Linien skulde gaae vilde, dette efter min
Anførelse, alene være tilstrækkeligt til at give
Maend en fuldstændig Afsmag paa
at gaae ind paa et saadant Foretagende. Men
det er de Herrer, der have stillet dette End-
ningsforslag, som have ødelagt den Linie,
der var i formstig paa dette Punkt, da det
gialdt om en Linie, der gik over Isefjorden
mellem Frederiksund og Roskilde. Det skulde
man i sin Tid have betraet, da man stillede
Forslaget. Og de Maend, der nærede For-
ventning om at opnaa Noget for Holbæk Amt,
eve ikke engang blevne gjorte opmærksomme paa
denne Fare. Et Endringsforslag, i modsat
Mønting, lunde være blevet vedtaget her i
Thinget; men, saavidt jeg veed, have de ikke
sat pris paa, at der blev gjort denne An-
strengelse. Det forekommer mig saaledes, at
denne Sag fra Forst af er blevet ødelagt i
sist Princip derved, at dette Punkt er kommet
ind. Dette beder jeg fastholdt, naar den nu
tales om den kortest mulige Forbindelse mel-
lem Roskilde og den Del af Holbæk Amt,
som ligge Best for Holbæk. Efter at man
er kommen ind paa at lade det skallandiske Bernhane-
selskab faae Indflydelse paa Linien til Kallund-
borg, forekommer det mig, at det næsten er usær-
ligt at imødekomme de Forventninger, som næ-
vnes af Horns Herred. Fremtiden vil visse vel
Men en Domstændighed skal jeg dog nævne
med Siden af, hvad jeg her har fremhævet, en
Domstændighed, som det forekommer mig, at
vi ikke nojsom kunne tage Henlyn til. Stegje-

ringen staar jo til Ansvar for, hvad den gør,
men der gives dog nogle Forbold, som Repre-
sentationen vel ogsaa har Lov til at belæge
sig over, og et saadant Forbold foreligger den
for at nævne et Tilfælde, saa naar Regeringen
som tekniske Råsulerter benytter Maend,
der staar i et saadan Forbold til andre Ve-
staende Selvstaber, at man i det private Liv
ikke vilde benytte den Slags Råsulerter for
at tage en upartis Dom.

J. A. Hansen: For en Tid siden kom
jeg lejlighedsvis her i Salen til at høre no-
gen Sympati for den ærede Forespørger eller
retttere for den Sag, som han dg en anden
Maend have staet over, og jeg har derfor med
lag meget storre Opmerksomhed hørt, hvad
der er anført her i Dag fra de to mod-
staaende Sider. Paa Grund af den store
Opmerksomhed, som denne Sag har vært, skal
jeg ikke undlade fortægt at sige, hvilket Ind-
tryk jeg har faaet af, hvad jeg nu har hørt.
Den højtagede Minister undommede fuldt dg
rundt ud at den ærede Forespørger havde
haalet paa en fuldstændig smue og forværlig
Maade i denne Sag, og at man ham an-
gaende Sjet funde sig med Henlyn til hans
Stillings til den foreliggende Sag, paa den
anden Side gættog den ærede Minister flere
Gange under forskellige Forbindelser, at han
selv har holdt sig udenfor Alt, hvad der ikke
stigerrem vedcom ham, han havde ikke indladt
sig med nogen ombeilst. Unden end de to Maend
og havde ikke villet vide af nogen Anden at
stiges, men ved Siden af disse Vortaleser vi-
trede den ærede Minister flere Gange, at der
uden at den ærede Forespørger vidste Noget
derom, — det holdt han sig overbevist om
var forefaldet adstillinge Rænter i denne Sag,
Rænter, — sagde den ærede Minister —
som han troede vare den ærede Forespørger
fuldstændig ubekjendte. Naar jeg nu skal drage
nogen Slutning af disse forskellige Uttringer,
blev det jo nærmest den, at den ærede Minis-
teren var langt bedre betjent med helse Sa-
gen, hvad Rænterne angaaer, end den ærede
Forespørger; den ærede Minister har ful-
dstændig Kundstab om alle de Rænter, der
have fundet Sted, han oplyser adstillinge og